

õigusnorme ja/või osas, milles tuvastatakse, et hagejate hoiustest ilma jätmise rikub EL lepingu artikli 6 lõiget 1, kujutab see endast võimu kuritarvitamist.

— osas, milles esimeses nõudes esitatud hüvitise puhul ei võeta arvesse asjaolu, et asjaomased tingimused tuleb tühistada, mõista välja hüvitis ELTL artikli 263 rikkumise eest.

(¹) Vt 2. detsembri 1971. aasta otsus kohtuasjas 5/71: Zuckerfabrik Schoepfenstedt vs. nõukogu (EKL 1971, lk 975)

(²) Harta artikli 52 lõige 1

24. mail 2013 esitatud hagi — Evangelou versus komisjon ja EKP

(Kohtuasi T-292/13)

(2013/C 226/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Christos Evangelou (Derynia, Küpros) ja Yvonne Evangelou (Derynia) (esindajad: *solicitor* C. Paschalides ja advokaat A. Paschalides)

Kostjad: EKP ja Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— mõista kostjatelt hagejate kasuks välja summa suuruses 347 520,68 naelsterlingit, kuna 26. aprillil 2013 Küprose ja kostjate vahel allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandum punktide 1.23–1.27 alusel nõutavad tingimused sisaldasid mitmeid nõudeid, mis rikuvad raskekujuliselt ülimuslikku üksikisiku kaitse õigust, nimelt: Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhi-vabaduste kaitse konventsiooni protokoll 1 artiklit 1;

— tunnistada asjaomased tingimused kehtetuks ning anda korraldus vaadata viivitama läbi Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingu („ESM leping“) artiklites 14–18 ette nähtud finantsabi andmise vahendid vastavalt artiklile 19, võttes arvesse Euroopa Kohtu otsust ning viies sisse eelnimetatud otsusega kooskõlla viimiseks vajalikud muudatused; ning

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et vastastikuse mõistmise memorandumis kõnealused tingimused sisaldavad mitmeid nõudeid, mis on käsitletavad „üksikisikut kaitsva ülimusliku õigusnormi piisavalt selge rikkumisena“ (¹), kuna:

— Asjaomane õigusnorm on ülimuslik, kuna see on hartas ja EIÕK-s sisalduv õigusnorm;

— Harta artikli 51 lõike 1 ja EL lepingu artikli 6 lõike 2 kohaselt peavad kostjad austama ja järgima hartaga ja EIÕK-ga tagatud põhiõigusi; ning

— Pangahoiused on omand harta nimetatud artikli 17 ja EIÕK protokoll 1 artikli 1 tähenduses.

2. Teine väide, et kõik allpool nimetatud rikkumised üheskoos kujutavad endast ülimusliku õigusnormi piisavalt selget rikkumist, kuna:

— Ajal, mil hagejad ei saanud oma pangahoiuseid kasutada, puudusid kehtivad „õigusnormidega kindlaks määratud tingimused“, mis käsitlevad pangahoiustest harta ja protokoll 1 vastaselt ilmajäämist;

— Hagejatele võeti nende hoiused ära ilma „õigeaegse ja õiglase hüvitusega“, mis on vastuolus harta artikliga 17 ja protokoll 1 artikliga 1;

— Hoiustest ilma jäämine on *prima facie* õigusvastane, välja arvatud juhul kui „proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt [on see] [...] [vajalik] ning vasta[b] tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi.“ (²);

— Avaliku huvi hindamisel harta artikli 17 ja protokoll 1 alusel ei võetud arvesse konkureerivat avalikku huvi vältida lühikeses või pikas perspektiivis pangandussüsteemis paanikat ja raha väljavoo;

— Eesmärk ei olnud Küprosele kahju tekitada või teda karistada, vaid viimasele ja euroalale kasu tuua, andes stabiilsustoetust ning seeläbi edendada ja mitte destabiliseerida selle finantsasutusi ja majanduslikku elujõulisust; ning

— Sekkumise proportsionaalsuse ja õiguspärase eesmärgi vahel puudus igasugune seos, kuna 2012. aasta ESM lepingu artikli 3 kohaselt oli tegelik eesmärk „mobiliseerida vahendeid ja anda rangetel tingimustel [...] stabiilsustoetust ESM liikmetele, kes on tõsistes rahalistes raskustes või kellel on oht sellistesse raskustesse sattuda, kui see on hädavajalik kogu euroala ja selle liikmesriikide finantsstabiilsuse tagamiseks”, ilma selle liikmesriigi majandust halvamata.

3. Kolmas väide, et hagejate hoiustest ilma jätmine ei olnud vajalik ega proportsionaalne.

4. Neljas väide, et kostjate tõttu jäid hagejad oma hoiustest ilma, mis aga kujutab endast olulist rikkumist, kuna nende hoiused on harta ja protokolli alusel neile tagatud õigustega kaitstud, mistõttu on hagejatele tekkinud otsene ja ettenähtav kahju.

5. Viies väide, et juhul kui eelpool esitatud väited on põhjendatud, tuleb asjaomased tingimused kehtetuks tunnistada, olenemata sellest, et need tingimused olid suunatud Küprosele, kuna need puudutavad otseselt ja isiklikult igat hagejat seeläbi, et asjaomased tingimused ja nende rakendamise viis rikuvad asutamislepingut ja/või selle kohaldamist käsitlevaid õigusnorme ja/või osas, milles tuvastatakse, et hagejate hoiustest ilma jätmine rikub EL lepingu artikli 6 lõiget 1, kujutab see endast võimu kuritarvitamist.

24. mail 2013 esitatud hagi — Theophilou versus komisjon ja EKP

(Kohtuasi T-293/13)

(2013/C 226/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Christos Theophilou (Nikosia, Küpros) ja Eleni Theophilou (Nikosia) (esindajad: *Solicitor* C. Paschalides ja advokaat A. Paschalides)

Kostjad: Euroopa Keskpank ja Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— mõista kostjalt hagejate kasuks välja summa suuruses 347 520,68 naelsterlingit, kuna 26. aprillil 2013 Küprose ja kostjate vahel allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandum punktide 1.23–1.27 alusel nõutavad tingimused sisaldasid mitmeid nõudeid, mis rikuvad raskekujuliselt ülimuslikku üksikisiku kaitse õigust, nimelt: Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhi-vabaduste kaitse konventsiooni protokolli 1 artiklit 1;

— tunnistada asjaomased tingimused kehtetuks ning anda korraldus vaadata viivitama läbi Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingu („ESM leping”) artiklites 14–18 ette nähtud finantsabi andmise vahendid vastavalt artiklile 19, võttes arvesse Euroopa Kohtu otsust ning viies sisse eelnimetatud otsusega kooskõlla viimiseks vajalikud muudatused; ning

— osas, milles esimeses nõudes esitatud hüvitise puhul ei võeta arvesse asjaolu, et asjaomased tingimused tuleb tühistada, mõista välja hüvitis ELTL artikli 263 rikkumise eest.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et vastastikuse mõistmise memorandumi kõnealused tingimused sisaldavad mitmeid nõudeid, mis on käsitletavad „üksikisikut kaitsva ülimusliku õigusnormi piisavalt selge rikkumisena” (¹), kuna:

— Asjaomane õigusnorm on ülimuslik, kuna see on hartas ja ElÕK-s sisalduv õigusnorm;

(¹) Vt 2. detsembri 1971. aasta otsus kohtuasjas 5/71: Zuckerfabrik Schoepfenstedt vs. nõukogu (EKL 1971, lk 975)

(²) Harta artikli 52 lõige 1